aur vegetal

sâmînţă de stele

Atîtea chipuri aurul mai arc,
precum l-am adunat din cîmp
ades, cel din tăria verilor cules,
din liniştea amiezelor solare.

Acum lumina capătă-nţclcs
cu mult mai spornic, mai adînc, mai
mare
şi fiecare boabă de sudoare
zidită-n truda oricărui cules.

Din nou sa punem ordine în gînduri,
să mai gîndim odată ce-am gîndit cu
un cuvînt mai lin şi-ncetinit, dînd loc
privclişţei de printre rînduri.

Din tot ce inima mi-a dovedit un
ram, un spic să scot la vîrf de
cînturi. mormane de păduri şi de
pămînturi înalte-n urma mea am
cheltuit.

Miraculosul gînd învrednici minunea din aceste-au rării, cum alta-n lume mai frumoasă nu-i.

Lingouri strălucind la
temelii doar în tezaurele
celor vii mereu sînt roadele
pămîntuhii.

Să fie limpede acum foşnirea,
să fi înduplecat încremenirea
cu-o patimă, cu-o linişte, c-un dor
?

Pe sus cocoarele urmîndu-şi firea
şi-n ceruri largi vîslind
nemărginirea îmi par şi azi
sămînţa stelelor !

GIÎIGORE
HAGIU

SONET
E